

Η ομιλία του Υπουργού Παιδείας Νίκου Φίλη, στη συζήτηση επί των προγραμματικών δηλώσεων της κυβέρνησης (6.10.2015)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι

Όλοι και όλες, με παιδιά ή χωρίς παιδιά, συμφωνούμε ότι **η εκπαίδευση είναι ένας από τους μεγάλους ασθενείς αυτής της χώρας**. Μπορεί να διαφωνούμε στα αίτια, αλλά όλοι και όλες συμφωνούμε με τα αποτελέσματα.

Αν διαβάσουμε τα αποτελέσματα διαφορετικών διαγωνισμών και ερευνών, θα διαπιστώσουμε ότι περίπου **ένας στους τρεις μαθητές, γυρνάει σταθερά την πλάτη του στο σχολείο**, δίνοντας λευκή κόλλα στο διαγώνισμα, πολλές φορές ανεξάρτητα από την ευκολία ή τη δυσκολία του.

Γιατί; Τί είναι αυτό που κάνει ένα παιδί εξ ορισμού ικανό να κατακτήσει το σύμπαν ολόκληρο, να απορρίπτει τη γνώση, αρνούμενο –συχνά πεισματικά- να χρησιμοποιήσει ακόμα και το ελάχιστο της τεράστιας εξυπνάδας του για να χαράξει τη μεγάλη θριαμβευτική του πορεία σ' αυτόν τον κόσμο - τον μικρό τον μέγα;

Υπάρχει και η άλλη κατηγορία. Των παιδιών εκείνων που αντιστέκονται στην παραίτηση και δίνουν τον ωραίο και κοπιαστικό αγώνα της μάθησης, σε πείσμα των δυσκολιών. Όμως, ούτε τα παιδιά αυτά νιώθουν ικανοποιημένα από το σχολείο. Γιατί;

Κυρίες και κύριοι,

Αναλαμβάνουμε την ευθύνη να καταγράψουμε όλα αυτά τα «γιατί» που όλοι και όλες συναντάμε στις καθημερινές μας διαδρομές και με ανοιχτή καρδιά και μυαλό **να ανοίξουμε επιτέλους έναν συντεταγμένο διάλογο**, με συγκεκριμένο χρονικό ορίζοντα, για τη διαμόρφωση ενός μεταρρυθμιστικού οράματος για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Στο διάλογο αυτό θα συζητήσουμε για το σχολείο που έχουμε, θα αξιολογήσουμε το σχολείο αυτό -χωρίς να πετάμε τα «καλά» που έχουν γίνει- θα αξιοποιήσουμε όλες τις εμπειρίες και πρακτικές εντός και εκτός της χώρας μας και έχοντας σταθερές βάσεις θα επανασχεδιάσουμε το σχολείο που θέλουμε, αναζητώντας τις πιο πλατιές κοινωνικές και πολιτικές συγκλίσεις.

Γνωρίζω ότι τέτοιες διαδικασίες, όπως ο εθνικός-κοινωνικός διάλογος για την παιδεία, έχουν χάσει την αξιοπιστία τους. Αλλά δικός μας στόχος είναι να επαναφέρουμε στο προσκήνιο θεσμούς και διαδικασίες που το κατεστημένο έχει καταδικάσει σε αδράνεια ή και σε ανυποληψία.

Για την αριστερά και την κυβέρνησή μας, η μεγάλη πρόκληση είναι να βρει τρόπους να συζητήσει με την κοινωνία **για τις νέες πραγματικότητες** που επιβάλλουν μεγάλες μεταρρυθμίσεις στην εκπαίδευση, χωρίς αίσθημα ματαιοπονίας ότι τίποτα δεν μπορεί ν' αλλάξει. Αλλά και ούτε με τη λογική της περιχαράκωσης απέναντι στην εξελισσόμενη διεθνή πραγματικότητα, που βεβαίως χρειάζεται κριτική αποτίμηση.

Ο εθνικός διάλογος για την παιδεία θα έχει συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, ούτως ώστε από τη νέα χρονιά να αρχίσει η εφαρμογή των ριζικών μεταρρυθμίσεων που θα προκύψουν **μέσα από γόνιμες αντιπαραθέσεις και τελικώς μέσα από ευρείες συναινέσεις.**

Ο εθνικός διάλογος για την παιδεία δεν πρέπει να εξαντληθεί ανάμεσα στα μέλη της όποιας επιτροπής. Πρέπει να γίνει υπόθεση πολλών κοινωνικών ομάδων, με καθοριστική τη συμμετοχή των εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων, με αίσθηση ευρύτερης κοινωνικής ευθύνης, χωρίς συντεχνιασμούς και αναδιπλώσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι

Η παιδεία αποτελεί μέγιστη εθνική και κοινωνική προτεραιότητα. Και δεν έχουμε χρόνο για χάσιμο.

Μήπως σημαίνει αυτό ότι η παιδεία έπαψε πια να έχει ταξικές συνδηλώσεις; Κάθε άλλο! Αν μας απασχολεί το δημόσιο σχολείο είναι ακριβώς επειδή θέλουμε ένα σχολείο για όλα τα παιδιά. Ένα σχολείο που θα αμβλύνει και δεν θα οξύνει τις κοινωνικές ανισότητες, όπως έκαναν οι -νεοφιλελεύθερης έμπνευσης- «μεταρρυθμίσεις» των τελευταίων ετών. Για μας, δεν υπάρχουν «*nulla in labore*» στην εκπαίδευση που πρέπει να τους διώξουμε με εξεταστικά συστήματα-λαιμητόμους, επειδή οι αυστηρές δημοσιονομικές πολιτικές δεν αντέχουν να συντηρούν το δημοκρατικό σχολείο. Για μας, όλα τα παιδιά έχουν το δικό τους θρανίο στο σχολείο και σ' αυτό το θρανίο θέλουμε να γραφτεί το ονοματεπώνυμό τους, είτε είναι ελληνικό, είτε ξενικής προέλευσης. Δίπλα δίπλα, όλα τα ελληνόπουλα, με όλα τα μεταναστόπουλα.

Θέλουμε ένα καλό σχολείο για όλους. Όμως, δεν θέλουμε μόνο ένα σχολείο για όλα τα παιδιά, αλλά κι ένα σχολείο στο οποίο να ανθίζουν τα παιδιά μας. Θέλουμε, με άλλα λόγια, ένα καλό σχολείο για όλους.

Είναι εφικτό αυτό μέσα σε συνθήκες ιδιάζουσας και παρατεταμένης κρίσης;

Απαντάμε ανεπιφύλακτα πώς ναι! Μπορεί να αποδειχθεί εφικτό, επειδή είναι αναγκαίο!

Στο σημείο αυτό, θέλω να επισημάνω μια αυτονόητη αλήθεια, που από πολλές πλευρές όμως έχει αμφισβητηθεί. Η καρδιά του σχολείου είναι ο δάσκαλος. **Οι καλές συνθήκες εργασίας του, μεταφράζονται σε καλές συνθήκες μόρφωσης των παιδιών.**

Γνωρίζουμε τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο εκπαιδευτικός κόσμος, προβλήματα ανάλογα με εκείνα που έχει δημιουργήσει η οικονομική κρίση και η νεοφιλελεύθερη διαχείρισή της, εις βάρος της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Η αναβάθμιση του εκπαιδευτικού, αφορά την πολιτεία, αλλά και ευρύτερα την κοινωνία, που πρέπει να αναγνωρίσει τον κοινωνικό ρόλο του δασκάλου.

Και σε άλλες δίσεκτες εποχές στην πατρίδα μας, οι δασκάλες και οι δάσκαλοι, όλοι οι εκπαιδευτικοί, εύρισκαν έμπνευση μέσα στην τάξη, μέσα από τη φύση του λειτουργήματός τους, καθημερινά μαζί με τα παιδιά. Και σήμερα, καλούνται να κινητοποιήσουν το ενδιαφέρον. Να ξυπνήσουν την περιέργεια των παιδιών, να αναπτύξουν τη φαντασία και τα ταλέντα τους, να καλλιεργήσουν την συνθετική σκέψη και την κριτική ικανότητα των παιδιών.

Δίπλα στον μαυροπίνακα να καταστήσουν τις νέες τεχνολογίες κάτι ελκυστικό για τις γενιές των ψηφιακά «ιθαγενών» παιδιών και εφήβων μας. Να σπάσουν τη ρουτίνα του σχολείου και να αναπτύξουν την

προσέγγιση της γνώσης με τρόπο ενεργητικό από τους μαθητές και τις μαθήτριες. Να αποκαταστήσουν το σχολείο ως θεσμό μετάδοσης, κάτι που προϋποθέτει την παρουσία στη σχολική αίθουσα ενός δασκάλου που πιστεύει βαθιά στην παιδευτική αξία του μαθήματός του. **Που θα επιμορφώνεται διαρκώς.**

Στο πλαίσιο αυτό, στις άμεσες προτεραιότητές μας δεν είναι μόνο **η ανάπτυξη ενός συστήματος αποτίμησης, αλλά και η ανάδειξη του έργου των σχολείων και των εκπαιδευτικών.**

Χρειαζόμαστε ένα σχολείο που δεν θα υπηρετεί μια χρησιμοθηρική και οικονομίστικη ιδεολογία, που δεν θα μετατρέπει σε προνόμιο εκκολαπτόμενων ελίτ την μέριμνα για τη λογική και τη γλώσσα, αλλά θα δίδει σημασία στις αφηγήσεις, και τους κώδικες που δημιούργησαν τον πολιτισμό μας.

Κυρίες και κύριοι,

Οι εκλογές της 20^{ης} Σεπτεμβρίου διέψευσαν τα σχέδια της Παλινόρθωσης και τις ελπίδες του εγχώριου και διεθνούς κατεστημένου ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ θα αποδεικνυόταν μια αριστερή παρένθεση. **Είμαστε κυβέρνηση τετραετίας και σχεδιάζουμε με ορίζοντα τετραετίας.**

Στο προηγούμενο διάστημα της διακυβέρνησής μας, παρά το ασφυκτικό πλαίσιο και τους εκβιασμούς, πετύχαμε μια σειρά παρεμβάσεις σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης που αντιμετώπιζαν δυσλειτουργίες και άνοιγαν το δρόμο για να προχωρήσουμε στις μεγάλες τομές που έχει ανάγκη το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Οι **ιαχές του ακραία συντηρητικού μπλοκ που συγκροτήθηκε στην παιδεία με τον μανδύα του δήθεν «ευρωπαϊκού»**, με σκοπό να μπλοκάρει τις πρωτοβουλίες της προηγούμενης ηγεσίας του υπουργείου Παιδείας, δεν βρήκαν παρά ελάχιστα ευήκοα ώτα.

Σε πείσμα αυτών των μεθοδεύσεων, το έργο στο πρώτο επτάμηνο υπήρξε σημαντικό.

Συνεχίζουμε το έργο της κυβέρνησης κοινωνικής σωτηρίας, χωρίς να κάνουμε ούτε βήμα πίσω από τις τομές που έχει ανάγκη η εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες. Το νομοσχέδιο που έχει δημοσιοποιηθεί, θα αποτελέσει μέρος του κοινωνικού διαλόγου για την παιδεία.

Οι παρεμβάσεις μας θα είναι άμεσες, αλλά και μακροπρόθεσμες.

Πρώτο μας μέλημα είναι να λειτουργήσουν γρήγορα όλα τα σχολεία. Ήδη έχουμε λάβει όλα τα δυνατά μέτρα για να το πετύχουμε. Ξεπερνώντας εμπόδια και δυσκολίες που οι ίδιοι οι επικριτές μας δημιούργησαν με τις πολιτικές των τελευταίων ετών.

Αλήθεια, γιατί δεν μας λένε πόσες προσλήψεις προέβλεπε ο προϋπολογισμός που ψήφισαν;

Ούτε μία!

Γιατί δεν μας λένε πόσες από τις χιλιάδες θέσεις εκπαιδευτικών που συνταξιοδοτήθηκαν κάλυψαν με διορισμούς τα τελευταία χρόνια;

Ούτε μία!

Τα κενά των προηγούμενων κυβερνήσεων παλεύουμε φέτος να καλύψουμε, με στόχο μέχρι τα μέσα του μήνα να έχει αποκατασταθεί η εκπαιδευτική διαδικασία σε όλα τα σχολεία, με έμφαση τα σχολεία ειδικής αγωγής. Παράλληλα θα διερευνήσουμε τη δυνατότητα ενός αριθμού **μόνιμων διορισμών μέσα στο 2016**.

Παρά τη δημοσιονομική δυσπραγία, η κυβέρνηση για την εκπαιδευτική χρονιά 2015-2016, προχωρά σε προσλήψεις 18.979 αναπληρωτών, έναντι 17.269 πέρυσι, δηλαδή **10% περισσότερες προσλήψεις**.

Κυρίες και κύριοι,

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να αναφερθώ σε ορισμένες παθογένειες του εκπαιδευτικού συστήματος που πρέπει να σταματήσουν.

Η πρώτη αφορά στις **εκτεταμένες αποσπάσεις εκπαιδευτικών εκτός αιθούσης**, παρά τα μεγάλα κενά. Σε συνεννόηση με τα αρμόδια όργανα, θα προχωρήσουμε σε δραστική μείωση του αριθμού των αποσπάσεων εκπαιδευτικών, αρχής γενομένης από τα κόμματα, την αυτοδιοίκηση, την εκκλησιαστική διοίκηση, καθώς και άλλους φορείς κρατικής διοίκησης. Το μέτρο αυτό θα εφαρμοσθεί από τη σχολική χρονιά 2016-2017, για να μη δημιουργηθεί αναστάτωση φέτος, στην ήδη επιβαρυσμένη εκπαιδευτική πραγματικότητα.

Κάθε χρόνο μέχρι τον Ιούνιο, ξεκινώντας από τον Ιούνιο του 2016, θα έχουν, στο μεγαλύτερο βαθμό, οριστικοποιηθεί οι μεταθέσεις, οι αποσπάσεις και οι πίνακες προσλήψεων, ούτως ώστε τα σχολεία να λειτουργούν από την πρώτη μέρα χωρίς τα κενά των τελευταίων χρόνων.

Η δεύτερη παθογένεια συνδυάζεται με την **ανυπαρξία μόνιμων προσλήψεων εκπαιδευτικών**. Δεν είναι δυνατόν τα σχολεία να λειτουργούν με προσλήψεις αναπληρωτών και ωρομισθίων, περίπου είκοσι χιλιάδες κάθε χρόνο, από χρήματα που προέρχονται από το ΕΣΠΑ (ΣΕΣ) και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, δηλαδή από πόρους που προορίζονται για αναπτυξιακές δράσεις.

Το πρόβλημα έχει και παιδαγωγικές διαστάσεις. Δεν είναι επιτρεπτό, εκατοντάδες χιλιάδες μαθητές, να αλλάζουν κάθε χρόνο δασκάλους, όταν η σχέση εμπιστοσύνης ανάμεσα στο δάσκαλο και το μαθητή, προϋποθέτει κάποια διάρκεια. Αυτό ισχύει πολύ περισσότερο για τα σχολεία ειδικής αγωγής, που η πολιτεία έχει εναποθέσει τη λειτουργία τους στον ηρωϊσμό του λιγοστού προσωπικού και στον αγώνα των γονιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Από τα πολλά και μεγάλα προβλήματα της εκπαίδευσης, θέλω να προτάξω εκείνα της ειδικής αγωγής. Αφορά τουλάχιστον 150.000 παιδιά, που, όπως συμβαίνει με τους πιο αδύναμους, πληρώνουν επώδυνα τις συνέπειες της κοινωνικής κρίσης.

Θα δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή και μέριμνα για την **καθιέρωση ενός σύγχρονου συστήματος ειδικής αγωγής και παροχής εκπαιδευτικής υποστήριξης για όλα τα παιδιά με ειδικές ανάγκες**. Διότι, αυτό σημαίνει ότι προωθούμε στην πράξη εκπαίδευση ίσων ευκαιριών για όλους και όλες.

Το σύστημα αυτό θα βασίζεται σε ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο που σκοπεύουμε άμεσα να νομοθετήσουμε. Και θα υποστηρίζεται από ένα αποτελεσματικό διοικητικό μηχανισμό.

Στο σχεδιασμό μας περιλαμβάνεται η ίδρυση και λειτουργία **ενός τουλάχιστον ειδικού σχολείου ανά διεύθυνση εκπαίδευσης**. Επίσης ο εκσυγχρονισμός των συναφών δομών υποστήριξης και των διαφοροποιημένων και εξατομικευμένων εκπαιδευτικών προγραμμάτων ένταξης των παιδιών με προβλήματα σε κάθε σχολείο.

Έμπρακτη απόδειξη του ενδιαφέροντός μας για την ειδική αγωγή είναι η κυβερνητική απόφαση να προσληφθεί φέτος επιπλέον προσωπικό περίπου 1.000 άτομα, για την ειδική εκπαίδευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, θα κριθεί μεσοπρόθεσμα το μέλλον της εκπαίδευσης της νέας γενιάς και της χώρας.

Είναι αναγκαία η αναθεώρηση του θεσμικού πλαισίου της προσχολικής αγωγής. Η συνολική αναδιάρθρωση του σχολικού προγράμματος και των βιβλίων, με σκοπό το παιδί να χαίρεται, να μαθαίνει, να απολαμβάνει τον κόπο της μάθησης. **Ήρθε η ώρα να μιλήσουμε ανοικτά για τον τεράστιο όγκο της διδακτέας ύλης**, που οι μὲν δάσκαλοι και καθηγητές αδυνατούν να διδάξουν, τα δε παιδιά αδυνατούν να αφομοιώσουν.

Ήρθε η ώρα να μιλήσουμε για τις δυσκολίες της ύλης, για όλες τις ασυνέχειες, τα άλματα, για όλα τα παράλογα που αντιμετωπίζουν κάθε μέρα τα παιδιά, αλλά και οι γονείς, όταν κάθονται στο πλευρό τους για να τα διαβάσουν.

Σκοπός μας είναι :

Η αναβάθμιση του Λυκείου ως **αυτόνομης εκπαιδευτικής βαθμίδας**.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο θα εξετάσουμε τη θεσμοθέτηση νέων τρόπων αποτίμησης της γνώσης με μείωση του χρόνου των εξετάσεων στα Γυμνάσια προς όφελος του διδακτικού χρόνου.

Η αρμοδιότητα για τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς περνά και πάλι από το υπουργείο Εργασίας στο υπουργείο Παιδείας.

Άμεσα, προωθούμε ένα νέο και πολυδιάστατο θεσμικό πλαίσιο **αντισταθμιστικής εκπαίδευσης με στόχο την άμβλυνση των εκπαιδευτικών και κοινωνικών ανισοτήτων**. Αυτό σημαίνει ότι προχωρούμε στην επαναφορά, και μάλιστα ποιοτικά αναβαθμισμένης, της ενισχυτικής διδασκαλίας και της πρόσθετης διδακτικής στήριξης, που είχαν ουσιαστικά καταργηθεί, καθώς και στην εφαρμογή προγραμμάτων παράλληλης στήριξης των παιδιών με μαθησιακές και άλλες δυσκολίες.

Θα αναλάβουμε εκπαιδευτικές δράσεις, καθώς είναι ανάγκη για να αντιμετωπίσουμε τόσο το φαινόμενο του **σχολικού εκφοβισμού** και της **βίας**, όσο και φαινόμενα **διακρίσεων, προκαταλήψεων, ξενοφοβίας και ρατσισμού, στο προαύλιο και την αίθουσα**.

Σε ότι αφορά την – εδώ και δεκαετίες- περιφρονημένη **τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση**, δεσμευόμαστε ότι άμεσα θα θέσουμε σε κοινωνική διαβούλευση ένα νέο στρατηγικό πλαίσιο πολιτικής,

τροποποιώντας, όπου είναι αναγκαίο, το Ν. 4186/2013. Θα θεσμοθετήσουμε **4^ο σχολικό έτος στα ΕΠΑΛ**, προαιρετικό και επιδοτούμενο, για όσες και όσους αποφοίτους επιθυμούν να αποκτήσουν εργασιακή εμπειρία.

Σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας και τον ΟΑΕΔ, θεσμοθετούμε το αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα ένα **Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο** για τις μορφές μάθησης που βασίζονται στην εργασία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Θα ήθελα να κάνω ορισμένες επισημάνσεις για την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Τα πανεπιστήμια μας, για μακρύ χρονικό διάστημα, έχουν βρεθεί στο στόχαστρο μιας άδικης επίθεσης, που είχε σαφείς, αλλά αδήλωτους στόχους. Οι στόχοι αυτοί ήταν:

-Η πλήρης απαξίωση του δημόσιου και ακαδημαϊκού τους χαρακτήρα

-Η υπονόμηση μιας διαδικασίας που διαμόρφωνε κριτικά σκεπτόμενους πολίτες, και

-Η καθιέρωση μιας εργαλειακής και χρησιμοθηρικής αντίληψης για τη νέα γνώση.

Οι δικές μας στοχεύσεις είναι εντελώς διαφορετικές και θα κινηθούν σε δύο άξονες.

Ο πρώτος είναι η **αποκατάσταση του τραυματισμένου κύρους** των Πανεπιστημίων και των ΤΕΙ, με συγκεκριμένες πρωτοβουλίες και δράσεις.

Ο δεύτερος άξονας είναι η **ακαδημαϊκή και δημοκρατική επανεκκίνηση των Ιδρυμάτων**. Οι ρυθμίσεις, ακόμα και οι πιο άμεσες, θα προΐδεάζουν για τις μελλοντικές μεγάλες αλλαγές και τομές.

Η ισχύουσα νομοθεσία για τα πανεπιστήμια, έχει προκαλέσει σοβαρά λειτουργικά προβλήματα, τα οποία άμεσα πρέπει να επιλυθούν.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει ακυρώσει τρεις εκλογές πρυτάνεων και επίκεινται νέες εκλογές.

Τα συμβούλια των ιδρυμάτων, αυτοακυρώθηκαν, αποκόπηκαν από την πανεπιστημιακή κοινότητα και η μόνη αρμοδιότητα που ασκούν είναι εκείνη της επιλογής, δηλαδή του αποκλεισμού, υποψηφίων πρυτάνεων και κοσμητόρων. Με ΠΝΠ καταργούμε αυτή την αρμοδιότητα, που αντιβαίνει στα στοιχειώδη δημοκρατικά δικαιώματα των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η κρίση επισωρεύει καθημερινά, προβλήματα ακόμη και ανθρωπιστικής επιβίωσης εις βάρος πολλών παιδιών. Σε συνεργασία με τους δήμους, την εκκλησία και ομάδες αλληλεγγύης, θα συστήσουμε **Παρατηρητήριο κατά της παιδικής φτώχειας**, ώστε να αναληφθούν άμεσα πρωτοβουλίες, όπως τα σχολικά συσσίτια, και να μην ξαναζήσουμε φαινόμενα ασιτίας μαθητών μέσα στην τάξη.

Στα πανεπιστήμια θα διατηρηθεί το ποσό που διατίθεται για τη φοιτητική μέριμνα, ενώ θα ζητήσουμε να διαμορφωθούν δομές αλληλεγγύης, για την ανάπτυξη αυτοδιαχειριζόμενων δραστηριοτήτων από τα ιδρύματα, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η σίτιση και η στέγαση για όλους τους οικονομικά αδύναμους φοιτητές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Τελευταίο αλλά όχι έσχατο, το πρόβλημα της **αιμορραγίας με τη μετανάστευση των νέων επιστημόνων.**

Θέλω να απευθυνθώ σε αυτό το τεράστιο δυναμικό της χώρας. Σε όλες και όλους που μόχθησαν να αποκτήσουν τις γνώσεις και τις δεξιότητες που τους προσέφεραν τα πανεπιστήμια και τα ερευνητικά μας κέντρα. Πολλοί απ' αυτούς, μας έχουν κάνει περήφανους, γιατί αριστεύουν διεθνώς στην έρευνα. Άλλοι, πασχίζουν στη χώρα μας, να μπορέσουν να συνεχίσουν το επιστημονικό και διδακτικό τους έργο. Γνωρίζω, επίσης, ότι πολλοί αναζητούν λύσεις στο εξωτερικό, απελπισμένοι. Και άλλοι βρίσκονται σε καθεστώς απαράδεκτων όρων και συνθηκών εργασίας.

Δεσμευόμαστε ότι από τις πρώτες προτεραιότητές μας θα είναι η δρομολόγηση λύσεων για τα προβλήματα των νέων επιστημόνων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η ψήφος εμπιστοσύνης προς την κυβέρνηση, αποτελεί ψήφο εμπιστοσύνης σε ένα πρόγραμμα δημοκρατικής και παραγωγικής αναγέννησης της χώρας, με επίκεντρο τη ριζική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, τη δωρεάν, δημόσια, ποιοτική και ανοικτή στην κοινωνία εκπαίδευση. Ένα σχολείο χώρο δημοκρατικών αξιών, αλληλοκατανόησης και αλληλεγγύης, ανάχωμα στις επικίνδυνες σχηματικότητες και την φασιστική-ναζιστική δημαγωγία. **Η ψήφος εμπιστοσύνης, είναι για την κυβέρνηση όρκος τιμής απέναντι στα παιδιά μας.**

Σας ευχαριστώ